Ročník 1922. 1397

Sbírka zákonů a nařízení
státu československého.

Částka 114. Vydána dne 31. října 1922.

Obsah: (308. a 309.) 308. Smlouva o státním občanství mezi republikou Československou a říší Německou. — 309. Vyhláška o zřízení obvodové úřadovny státního pozemkového úřadu ve Zvoleni.

308.

Smlouva o státním občanství
mezi republikou Československou a říší Německou.

Říše Německá a republika Československá uzavírají k úpravě otázek státního občanství tuto smlouvu:

Vymezení pojmů.

Článek 1.

(1) Podle předpisů čl. 84, 85 mírové smlouvy Versailleské a této smlouvy jest za místo, kde určitá osoba má bydliště nebo jest usazena, pokládati místo, ve kterém osoba ta se usídlila s prokazatelným úmyslem trvale se tam zdržovati.

(2) Má-li nějaká osoba více než jedno bydliště v tomto smyslu, bude rozhodným místo, kde jest převážné těžiště hospodářských a ostatních životních poměrů oné osoby.

(3) Nelze-li zjistiti převážného těžiště v tomto smyslu, rozhoduje pro použití citovaných čl. 84, 85, jakož i čl. 7 této smlouvy přání dotčené osoby. Tato jest povinna prohlásiti se v tom směru písemně do šesti měsíců ode dne, kdy tato smlouva nabude působnosti, u ministerstva vnitra státu, v jehož území jest bydliště rozhodné dle přání účastníkova. Toto prohlášení jest bez průtahu sděliti s vládou druhého státu.

Staatsangehörigkeits-vertrag
zwischen der Čechoslovakischen Republik und dem Deutschen Reiche.

Das Deutsche Reich und die Čechoslovakische Republik schließen zur Regelung von Fragen der Staatsangehörigkeit den folgenden Vertrag:

Begriffsbestimmungen.

Artikel 1.

(1) Im Sinne der Vorschriften der Artikel 84, 85 des Friedensvertrags und dieses Vertrags ist als Ort, an dem eine Person wohnhaft oder ansässig ist, der Ort anzusehen, an dem sie sich in der erweislichen Absicht niedergelassen hat, daselbst ihren bleibenden Aufenthalt zu nehmen.

(2) Hat eine Person mehr als einen Wohnsitz in diesem Sinne, so soll der Ort maßgebend sein, an dem der überwiegende Schwerpunkt ihrer wirtschaftlichen und sonstigen Lebensverhältnisse liegt.

(3) Läßt sich ein überwiegender Schwerpunkt in diesem Sinne nicht feststellen, so ist für die Anwendung der Artikel 84, 85 sowie des Artikels 7 dieses Vertrags der Wunsch der betreffenden Person maßgebend. Die Erklärung hierüber ist dem Ministerium des Innern desjenigen Staates, in dessen Gebiete sich der nach dem Wunsche des Beteiligten maßgebende Wohnsitz befindet, binnen sechs Monaten nach dem Inkrafttreten dieses Vertrags schriftlich abzugeben. Sie ist unverzüglich der Regierung des anderen Staates mitzuteilen.

Článek 2.

Obě smluvní strany shodly se v tom, že za Čechoslováky příslušníky německé podle článku 85, odst. 1., věta 2. a odst. 5., mírové smlouvy pokládati jest říšskoněmecké příslušníky československé rasy a československého jazyka. Za hlavní znak bude se tu pokládati, zda ta která osoba od dětství mluvila jazykem československým jakožto jazykem mateřským. Za Čechoslováka příslušníka říšskoněmeckého nebude pokládán, kdo pochází od otce německé rasy a německého jazyka, leda že otec již zemřel nebo žije odloučeně od své rodiny.

Článek 3.

Státní příslušnost obyvatelů Hlučínska.

Obě smluvní strany se shodují v tom, že říšskoněmečtí občané, kteří v čas, když mírová smlouva Versailleská nabyla působnosti, měli své bydliště na území uznaném za součást Československa článkem 83, odst. 1., této smlouvy, stali se příslušníky československými a jsou oprávněni optovati podle čl. 85 pro německé státní občanství.

Článek 4.

Státní příslušnost obyvatelů kraje Hlubčického.

Bude-li území označené v čl. 83, odst. 4., mírové smlouvy přikázáno Československé republice, nabudou říšskoněmečtí příslušníci, kteří v čas přikázání tam budou bydliti, týmž okamžikem československé státní příslušnosti. Opční lhůta (čl. 85, odst. 1.) plyne tu ode dne přikázání.

Článek 5.

Státní příslušnost obyvatelů jiných území československých.

(1) Osoby, které byly říšskoněmeckými příslušníky v čas, kdy smlouva Versailleská nabyla působnosti, a měly své bydliště v jiných

Artikel 2.

Die beiden vertragschließenden Teile sind darin einig, daß als Čechoslovaken deutscher Reichsangehörigkeit im Sinne des Artikels 85, Abs. 1, Satz 2 und Abs. 5, des Friedensvertrags die deutschen Reichsangehörigen čechoslovakischer Rasse und Zunge anzusehen sind. Als Hauptmerkmal soll dabei gelten, ob eine Person von Kindheit an die čechoslovakische Sprache als Muttersprache gesprochen hat. Als Čechoslovake deutscher Reichsangehörigkeit soll nicht angesehen werden, wer von einem Vater deutscher Rasse und Zunge abstammt, es sei denn, daß der Vater bereits gestorben ist oder getrennt von seiner Familie lebt.

Artikel 3.

Staatsangehörigkeit der Bewohner des Hultschiner Landes.

Die beiden vertragschließenden Teile sind darüber einig, daß diejenigen deutschen Reichsangehörigen, die z. Z. des Inkrafttretens des Friedensvertrags von Versailles ihren Wohnsitz in dem durch Art. 83, Abs. 1, dieses Vertrags als Bestandteil der Čechoslovakei anerkannten Gebiete hatten, mit diesem Zeitpunkte čechoslovakische Staatsangehörige geworden und berechtigt sind, nach Maßgabe des Artikels 85 für die deutsche Reichsangehörigkeit zu optieren.

Artikel 4.

Staatsangehörigkeit der Bewohner des Kreises Leobschütz.

Falls das in Art. 83, Abs. 4, des Friedensvertrags von Versailles bezeichnete Gebiet der Čechoslovakischen Republik zugeteilt werden sollte, erwerben die z. Zt. der Zuteilung dort wohnhaften deutschen Reichsangehörigen mit diesem Zeitpunkt die čechoslovakische Staatsangehörigkeit. Die Optionsfrist (Art. 85, Abs. 1) läuft vom Tage der Zuteilung.

Artikel 5.

Staatsangehörigkeit der Bewohner anderer Gebiete der Čechoslovakei.

(1) Diejenigen Personen, die beim Inkrafttreten des Friedensvertrags von Versailles die deutsche Reichsangehörigkeit besaßen

částech Československé republiky, než v těch, o nichž mluví články 3 a 4, zůstaly říšskoněmeckými příslušníky.

(2) Odst. 1. se obdobně vztahuje na osoby, jež mají bydliště na územích, která snad připadnou Československé republice teprve po tom, až tato smlouva nabude působnosti, na základě mírové smlouvy Versailleské nebo na základě některé z ostatních mírových smluv ukončujících válku z r. 1914.

Státní příslušnost osob narozených na území československém.

Článek 6.

Obě smluvní strany shodují se v tom, že osoba, jež se narodila nebo narodí na území Československé republiky po tom, kdy smlouva sjednaná mezi Čelnými mocnostmi spojenými a sdruženými a mezi Československou republikou nabyla působnosti, nabude narozením československého státního občanství jen tehdy, nemá-li na základě původu jiné státní příslušnosti.

Článek 7.

Obě smluvní strany shodují se v tom, že státní příslušnost osob, které dříve, než smlouva sjednaná mezi Čelnými mocnostmi spojenými a sdruženými a mezi republikou Československou nabyla působnosti, narodily se na území, jež na základě mírové smlouvy Versailles připadlo nebo připadne Československé republice, jakožto děti říšskoněmeckých příslušníků tehdy tam bydlivších, a které byly, když mírová smlouva nabyla působnosti, říšskoněmeckými příslušníky, určují se tímto způsobem:

a) o osobách, které měly v čas, kdy mírová smlouva nabyla působnosti, své bydliště na území, jež bylo nebo bude přikázáno podle čl. 83, odst. 1. a 4., Československu, platí předpisy čl. 3 a 4;

b) o osobách, které měly v uvedené době bydliště v některém z ostatních území přiznaných Československu mírovou smlouvou, platí předpisy čl. 5;

und ihren Wohnsitz in anderen als in den Artikeln 3 und 4 bezeichneten Teilen der Čechoslovakischen Republik hatten, sind deutsche Reichsangehörige geblieben.

(2) Abs. 1 findet entsprechende Anwendung auf diejenigen Personen, welche in Gebieten wohnhaft sind, die der Čechoslovakischen Republik erst nach dem Inkrafttreten dieses Vertrages auf Grund des Friedensvertrags von Versailles oder eines der übrigen den Krieg von 1914 beendigenden Friedensverträge zufallen sollten.

Staatsangehörigkeit der im Gebiete der Čechoslovakei geborenen Personen.

Artikel 6.

Die beiden vertragschließenden Teile sind darin einig, daß eine Person, die nach dem Inkrafttreten des zwischen den Alliierten und assoziierten Hauptmächten und der Čechoslovakischen Republik abgeschlossenen Vertrags im Gebiete der letzteren geboren ist oder geboren wird, durch die Geburt die čechoslovakische Staatsangehörigkeit nur dann erwerben soll, wenn sie nicht durch Abstammung eine andere Staatsangehörigkeit besitzt.

Artikel 7.

Die beiden vertragschließenden Teile sind darüber einig, daß die Staatsangehörigkeit derjenigen Personen, die vor dem Inkrafttreten des zwischen den Alliierten und assoziierten Hauptmächten und der Čechoslovakischen Republik abgeschlossenen Vertrags in dem Gebiete, das auf Grund des Friedensvertrages von Versailles der Čechoslovakischen Republik zugefallen ist oder noch zufällt, als Kinder damals dort wohnender deutscher Reichsangehöriger geboren sind, und die beim Inkrafttreten des Friedensvertrags die deutsche Reichsangehörigkeit besaßen, sich wie folgt bestimmt:

a) für solche Personen, die zur Zeit des Inkrafttretens des Friedensvertrags ihren Wohnsitz in dem Gebiete hatten, das nach Art. 33, Abs. 1 und 4, der Čechoslovakei zugeteilt worden ist oder zufallen wird, gelten die Vorschriften der Art. 3 und 4;

b) für solche Personen, die in dem angegebenen Zeitpunkt ihren Wohnsitz in einem der anderen durch den Friedensvertrag der Čechoslovakei zuerkannten Gebiete hatten, gelten die Vorschriften des Artikels 5;

c) osoby, jež měly v uvedené době bydliště v Německé říši vyjma území označená pod a), zůstanou říšskoněmeckými příslušníky;

d) všechny ostatní osoby dotčeného druhu uznávají obě smluvní strany výhradně za československé státní občany. Tyto osoby mohou však ve dvou letech ode dne, kdy smlouva sjednaná mezi čelnými mocnostmi spojenými a sdruženými a mezi Československou republikou nabude působnosti, prohlásiti v zemi svého bydliště u úřadů, které určí československá vláda, že se vzdávají československého státního občanství, a nebudou pak již považovány za československé státní občany; prohlášení manželovo platí i pro manželku, prohlášení rodičů i pro děti mladší 18 let.

c) solche Personen, die ihren Wohnsitz im angegebenen Zeitpunkt im Deutschen Reiche mit Ausnahme der unter a) bezeichneten Gebiete hatten, bleiben deutsche Reichsangehörige;

d) alle anderen Personen der oben bezeichneten Art werden von den beiden vertragschließenden Teilen als ausschließlich čechoslovakische Staatsangehörige anerkannt. Sie können jedoch innerhalb zweier Jahre nach dem Inkrafttreten des zwischen den Alliierten und assoziierten Hauptmächten und der Čechoslovakischen Republik abgeschlossenen Vertrags von den von der čechoslovakischen Regierung zu bestimmenden Behörden im Lande ihres Wohnsitzes erklären, daß sie auf das čechoslovakische Staatsbürgerrecht verzichten, und werden sodann nicht mehr als čechoslovakische Staatsangehörige betrachtet; die Erklärung des Ehemannes wirkt für die Ehefrau und die Erklärung der Eltern für die weniger als 18 Jahre alten Kinder.

Článek 8.

Účinek opčního prohlášení.

Obě smluvní strany shodují se v tom, že opční prohlášení, vyhovující ustanovením mírové smlouvy Versailleské a této smlouvy, jest jednostranným, právo zakládajícím aktem optantovým, a že úřední osvědčení, které jest o něm vydati, má význam toliko deklarativní.

Artikel 8.

Wirkung der Optionserklärung.

Die beiden vertragschließenden Teile sind darüber einig, daß die den Bestimmungen des Friedensvertrags von Versailles und dieses Vertrags entsprechende Optionserklärung ein einseitiger rechtsbegründender Akt des Optanten ist, und daß der darüber auszufertigenden Bescheinigung der Behörde nur deklaratorische Bedeutung zukommt.

Článek 9.

Jak se opční prohlášení podávají.

(1) Obě smluvní strany shodují se v tom, že rozhodnutí o opčních prohlášeních přísluší výlučně tomu státu, v jehož prospěch se v tom kterém případě optuje.

(2) Opční prohlášení jest podati u příslušného úřadu. Příslušno jest, pokud běží o prohlášení osob, jež chtějí optovati pro československé státní občanství, diplomatické zastupitelství republiky Československé v Berlíně a pro opční prohlášení osob, jež hodlají optovati pro německé státní občanství, diplomatické zastupitelství říše Německé v Praze.

Artikel 9.

Abgabe der Optionserklärung.

(1) Die beiden vertragschließenden Teile sind darüber einig, daß die Entscheidung über die abzugebenden Optionserklärungen jenem Staate allein zusteht, zu dessen Gunsten im einzelnen Falle optiert wird.

(2) Die Optionserklärung ist der zuständigen Behörde gegenüber abzugeben. Zuständig ist für die Optionserklärungen der Personen, die für die čechoslovakische Staatsangehörigkeit optieren wollen, die diplomatische Vertretung der čechoslovakischen Republik in Berlin und für die Optionserklärungen der Personen, die für die deutsche Staatsangehörigkeit optieren wollen, die diplomatische Vertretung des Deutschen Reiches in Prag.

(3) Československá vláda souhlasí s tím, že po dobu opční lhůty bude ustanoven plnomocník německého diplomatického zastupitelství pražského se sídlem v Opavě, jenž bude oprávněn přijímati opční prohlášení z území označených v čl. 83, odst. 1. a 5., ve prospěch říše Německé a povinen bez průtahu je sdělovati s vládou československou. Československá vláda může tento ústupek kdykoliv odvolati.

(4) Německá a československá vláda budou si vzájemně zasílati diplomatickou cestou každý měsíc seznamy opčních prohlášení podaných u jejich úřadů jmenovaných v odst. 2. Příslušné ústřední úřady obou stran dohodnou se, jak budou tyto seznamy upraveny a co budou obsahovati.

Článek 10.

Forma opčního prohlášení a osvědčení o něm.

Opční prohlášení jest podati písemně nebo protokolárně u příslušného úřadu. O podání tohoto prohlášení vydá úřad je přijavší osvědčení, v němž uvedeni buďtež také členové rodiny, na které se vztahuje účinek opce.

Článek 11.

Opční prohlášení za osoby mladistvé a za jiné osoby, jejichž způsobilost k jednání jest omezena.

(1) Za osoby nedosáhnuvší osmnáctého roku, které nemají rodičů, za nezletilé starší osmnácti let, při kterých jsou podmínky pro zbavení svéprávnosti, jakož i za osoby, které byly zbaveny svéprávnosti nebo svěřeny prozatímní péči (zatímnímu poručenstvu), vykonávají opci jich zákonní zástupci.

(2) Osobám, za které optovali rodiče, poručníci nebo jiní zákonní zástupci, přísluší, dokud lhůta opční trvá, právo odvolati opci za ně takto vykonanou, jestliže dovršily před uplynutím této lhůty osmnáctý rok, nebo odpadl-li před uplynutím této lhůty důvod zákonného zastoupení. Na takové odvolání vztahují se obdobně předpisy čl. 9 této smlouvy.

(3) Die čechoslovakische Regierung ist damit einverstanden, daß für die Dauer der Optionsfrist ein Bevollmächtigter der deutschen diplomatischen Vertretung in Prag mit dem Amtssitze in Troppau bestellt wird, der zur Entgegennahme von Optionserklärungen aus den in Art. 83, Abs. 1 und 5, bezeichneten Gebieten zugunsten Deutschlands berechtigt und zu deren unverzüglichen Weitergabe an die čechoslovakische Regierung verpflichtet sein soll. Dieses Zugeständnis kann von der čechoslovakischen Regierung jederzeit widerrufen werden.

(4) Die deutsche Regierung und die čechoslovakische Regierung werden einander allmonatlich auf diplomatischem Wege Verzeichnisse der bei ihren in Abs. 2 genannten Behörden abgegebenen Optionserklärungen übermitteln. Einrichtung und Inhalt dieser Verzeichnisse werden von den beiderseitigen zuständigen Zentralstellen vereinbart werden.

Artikel 10.

Form der Optionserklärung und Bescheid über deren Abgabe.

Die Optionserklärungen sind in schriftlicher Form oder zu Protokoll der zuständigen Behörde abzugeben. Über die Abgabe ist von der sie entgegennehmenden Behörde eine Bescheinigung zu erteilen, in der auch die Familienmitglieder anzuführen sind, auf die sich die Wirkung der Option erstreckt.

Artikel 11.

Abgabe der Optionserklärung für Jugendliche und andere in der Geschäftsfähigkeit beschränkte Personen.

(1) Für elternlose Personen unter achtzehn Jahren, für Minderjährige von mehr als achtzehn Jahren, bei denen die Voraussetzungen der Entmündigung vorliegen, sowie für solche Personen, die entmündigt oder unter vorläufige Vormundschaft (Obsorge) gestellt worden sind, wird die Option durch die gesetzlichen Vertreter ausgeübt.

(2) Denjenigen Personen, für welche Eltern, Vormünder oder sonstige gesetzliche Vertreter die Option ausgeübt haben, steht innerhalb der Optionsfrist ein Widerrufungsrecht zu, wenn sie vor Ablauf dieser Frist das achtzehnte Lebensjahr vollendet haben, oder wenn vor Ablauf der Frist der Grund der gesetzlichen Vertretung fortgefallen ist. Auf

Článek 12.

Ochrana práv optantův.

(1) Obě smluvní strany neomezí ustanovení, dle něhož smějí optanti podržeti nemovité jmění ve státě, z něhož optují, žádnými zákony, nařízeními nebo jinými předpisy, které nejsou zcela všeobecné povahy a nevztahují se též na vlastní státní občany, jakož i na všechny příslušníky cizích států ve státě bydlící.

(2) Osoby, které podle čl. 85, odst. 3., mírové smlouvy přeložily své bydliště do státu, pro který optovaly, nesmějí býti omezovány v právu vzíti s sebou movitý majetek, který jim zaručuje čl. 85, odst. 4., věta 2., smlouvy, nižádnou zápovědí vývozu nebo jinakými zákonnými nebo správními opatřeními státu dosavadního pobytu. Nebudou zejména povinny platiti vývozních dávek nižádného druhu. Smluvní strany si vyhrazují dohodnouti se o zdanění těchto optantů.

(3) Osoby, jež přeložily své bydliště do území státu, pro který optovaly, a zanechaly podle čl. 85, odst. 4., věta 1., mírové smlouvy na území státu, ze kterého se vystěhovaly, nemovitý majetek, jsou oprávněny zdržovati se dočasně na území opuštěného státu za správou majetku tam zanechaného. K nemovitému majetku podle tohoto článku a podle čl. 85, odst. 4., věta 1., jest počítati také jakákoliv práva k živnostenským podnikům.

Článek 13.

Přijímání do státního svazku.

Obě smluvní strany se zavazují, že příště, přijímajíce státní občany druhého státu do svého státního svazku, pokud se toto nové přijetí nezakládá na předpisech mírové smlouvy Versailleské, neprovedou takového přijetí dříve, dokud druhý stát nepropustí ze svého svazku osob, které mají býti do státdie Abgabe der Widerrufserklärungen finden die Vorschriften des Art. 9 des gegenwärtigen Vertrags entsprechende Anwendung.

Artikel 12.

Wahrung der Rechte der Optanten.

(1) Die beiden vertragschließenden Teile werden die Bestimmung, wonach die Optanten das unbewegliche Vermögen im Staate, von dem sie wegoptieren, behalten dürfen, durch keinerlei Gesetze, Verordnungen oder sonstige Vorschriften beeinträchtigen, die nicht ganz allgemeiner Natur sind und nicht auch auf die eigenen Staatsangehörigen und auf alle im Staate wohnhaften Angehörigen anderer Staaten Anwendung finden.

(2) Personen, die gemäß Artikel 85, Abs. 3, des Friedensvertrages ihren Wohnsitz in das Gebiet des Staates verlegen, für den sie optiert haben, dürfen in der ihnen in Art. 85, Abs. 4, Satz 2, des Vertrags gewährleisteten Befugnis zur Mitnahme ihrer beweglichen Habe durch keinerlei Ausfuhrverbote oder sonstige gesetzliche oder Verwaltungsmaßnahmen des bisherigen Aufenthaltsstaats beschänkt werden. Sie werden insbesondere keinerlei Ausfuhrabgaben irgendwelcher Art zu zahlen haben. Die vertragschließenden Teile behalten sich vor, über die steuerliche Behandlung solcher Optanten besondere Vereinbarungen zu treffen.

(3) Personen, die ihren Wohnsitz in das Gebiet des Staates, für den sie optiert haben, verlegt und im Gebiete des von ihnen verlassenen Staates gemäß Art. 85, Abs. 4, Satz 1, des Friedensvertrags unbewegliches Gut zurückgelassen haben, sind berechtigt, zur Verwaltung des zurückgelassenen Gutes im Gebiete des verlassenen Staates zeitweilig Aufenthalt zu nehmen. Als unbewegliches Gut im Sinne dieses Artikels und des Art. 85, Abs. 4, Satz 1, sind auch Rechte jeder Art an gewerblichen Unternehmungen anzusehen.

Artikel 13.

Neuaufnahmen.

Die beiden vertragschließenden Teile verpflichten sich, künftige Neuaufnahmen von Staatsangehörigen des anderen Teiles in ihren Staatsverband, soweit diese Neuaufnahmen nicht auf den Vorschriften des Friedensvertrages von Versailles beruhen, erst durchzuführen, wenn der andere Staat die in den

ního svazku nově přijaty. Propuštění ze státního svazku nelze odepříti tomu, kdo prokáže, že přeložil své bydliště do území druhého státu, nebo je na odchodu tam. Má-li propuštěný po uplynutí šesti měsíců od vydání propouštěcí listiny své bydliště ještě nebo opětně na území státu dosavadního pobytu, má se za to, že propuštění nenastalo.

Vyřizování sporů.

Článek 14.

K urovnání růzností v názorech nebo sporů při výkladu a provádění předpisů obsažených v této smlouvě zřídí se:

1. smíšená komise a
2. stálý rozhodčí soud.

Článek 15.

Smíšená komise se skládá ze zástupců, jež určí po dvou každá z obou vlád.

Článek 16.

(1) Komise jedná pouze o případech, jež jí přikázala jedna z obou vlád svou delegací.

(2) Komise jedná o případech jí přikázaných písemně.

(3) Nedosáhne-li se dohody touto cestou, sejde se komise ku společným schůzím za střídavého předsednictví, aby se takové dohody dosáhlo. O místě schůze se shodnou oba předsedové. Nedojde-li ku shodě, budou schůze konány střídavě v Praze a v Berlíně, po prvé v Praze.

Článek 17.

Neurovná-li smíšená komise sporného případu, postoupiž jej rozhodčímu soudu.

Článek 18.

(1) Rozhodčí soud se skládá z rozhodčích, z nichž po jednom ustanoví každý z obou

Staatsverband neu aufzunehmenden Personen aus seinem Staate entlassen hat. Die Entlassung kann demjenigen nicht versagt werden, der nachweist, daß er seinen Wohnsitz in das Gebiet des anderen Teiles verlegt hat, oder im Begriff ist, ihn dorthin zu verlegen. Sie gilt als nicht erfolgt, wenn der Entlassene beim Ablauf von sechs Monaten nach der Aushändigung der Entlassungsurkunde seinen Wohnsitz noch oder wieder im Gebiete des bisherigen Aufenthaltsstaats hat.

Schlichtung von Streitigkeiten.

Artikel 14.

Zur Schlichtung von Meinungsverschiedenheiten oder Streitigkeiten über die Auslegung und Handhabung der in diesem Vertrage enthaltenen Bestimmungen werden

1. eine gemischte Kommission und
2. ein ständiges Schiedsgericht

eingesetzt.

Artikel 15.

Die gemischte Kommission besteht aus je 2 von den beiderseitigen Regierungen zu bestimmenden Vertretern.

Artikel 16.

(1) Die Kommission verhandelt nur die ihr von einer der beiden Regierungen durch die betreffende Delegation zugewiesenen Fälle.

(2) Sie verhandelt über die ihr zugewiesenen Fälle schriftlich.

(3) Gelingt es nicht, auf diesem Wege eine Übereinstimmung zu erzielen, so tritt die Kommission zwecks Erzielung dieser Übereinstimmung zu gemeinsamen Sitzungen unter abwechselndem Vorsitz zusammen. Der Ort des Zusammentretens wird zwischen den beiden Vorsitzenden vereinbart. Kommt keine Vereinbarung zustande, so findet die Zusammenkunft abwechselnd in Prag und in Berlin, das erste Mal in Prag statt.

Artikel 17.

Gelangt die gemischte Kommission nicht zur Schlichtung eines Streitfalles, so hat sie ihn dem Schiedsgericht abzugeben.

Artikel 18.

(1) Das Schiedsgericht besteht aus je einem von jedem der beiden Teile bestellten

států, a z třetího rozhodčího jakožto předsedy.

(2) Rozhodčí volí si předsedu. Nedohodnou-li se, bude dočasný diplomatický zástupce království Nizozemského v Praze nebo v Berlíně požádán vládou státu, v němž se rozhodčí soud sejde, by sám předsedal nebo ustanovil předsedu.

Článek 19.

Rozhodčí soud jest stálý a schází se střídavě v Berlíně a v Praze, po prvé v Berlíně.

Článek 20.

Oba smluvní státy se zavazují, že poskytnou rozhodčímu soudu veškerou podporu potřebnou pro jeho vyšetřování a všecky nutné pomůcky; zavazují se dále, že jejich soudy a úřady poskytnou rozhodčímu soudu všemožnou právní pomoc, zejména pokud jde o doručování a provádění důkazů.

Článek 21.

(1) Rozhodčí soud sám si upraví řízení a jednací řád.

(2) Rozhodčí soud rozhoduje většinou hlasů. Předseda hlasuje poslední; je-li rovnost hlasů, rozhoduje jeho hlas.

Článek 22.

Každá vláda zaplatí požitky rozhodčích od ní ustanovených ze svého úplně a požitky předsedovy, které budou upraveny zvláštní úmluvou, z polovice.

Článek 23.

Ratifikace.

(1) Tato smlouva bude ratifikována a listiny ratifikační budou co nejdříve vyměněny v Praze.

(2) Smlouva nabude působnosti v den výměny ratifikačních listin.

(3) Smlouva vyhotovuje se ve dvou stejnopisech, a to každý v jazyku československém

Schiedsrichter und einem dritten Schiedsrichter als Vorsitzenden.

(2) Der Vorsitzende wird von den Schiedsrichtern gewählt. Kommt keine Einigung zustande, so wird der jeweilige diplomatische Vertreter des Königreichs der Niederlande in Prag oder in Berlin von der Regierung des Staates, in welchem das Schiedsgericht zusammentritt, ersucht werden, den Vorsitz selbst zu übernehmen oder einen Vorsitzenden zu bestellen.

Artikel 19.

Das Schiedsgericht ist ständig und tritt abwechselnd in Berlin und in Prag, das erste Mal in Berlin zusammen.

Artikel 20.

Die beiden vertragschließenden Teile verpflichten sich, dem Schiedsgericht jedes zur Durchführung seiner Untersuchungen erforderliche Entgegenkommen zu erweisen und alle nötigen Unterlagen zu liefern; sie verpflichten sich ferner, durch ihre Gerichte und Behörden dem Schiedsgericht jede mögliche Rechtshilfe, insbesondere bei Übermittlung von Zustellungen und bei der Beweiserhebung gewähren zu lassen.

Artikel 21.

(1) Das Verfahren und die Geschäftsordnung regelt das Schiedsgericht selbst.

(2) Das Schiedsgericht entscheidet durch Stimmenmehrheit. Der Obmann gibt seine Stimme zuletzt ab; bei Stimmengleichheit gibt seine Stimme den Ausschlag.

Artikel 22.

Jede Regierung trägt die Bezüge der von ihr bestellten Schiedsrichter ganz, die durch besondere Vereinbarung zwischen den Regierungen festzusetzenden Bezüge des Vorsitzenden zur Hälfte.

Artikel 23.

Ratifizierung.

(1) Dieser Vertrag soll ratifiziert und die Ratifikationsurkunden sollen sobald als möglich in Prag ausgetauscht werden.

(2) Der Vertrag tritt am Tage des Austausches der Ratifikationsurkunden in Kraft.

(3) Der Vertrag wird in zwei gleichlautenden Stücken, und zwar je in čechoslova-

a německém. Oba texty jsou autentické. Oba státy uveřejní ratifikovanou smlouvu ve svých úředních sbírkách zákonů, a to v obou textech.

Dáno v Praze dne 29. června roku tisícího devítistého dvacátého.

Za republiku Československou:
Prof. dr. Hobza v. r.

kischer und deutscher Sprache ausgefertigt. Beide Texte sind maßgebend. Der ratifizierte Vertrag wird von beiden Staaten in ihren amtlichen Gesetzsammlungen in beiden Texten veröffentlicht werden.

So geschehen zu Prag am 29. Juni eintausend neunhundert und zwanzig.

Für das Deutsche Reich:
von Stockhammern m. p.

Smlouva tato se vyhlašuje s podotknutím, že byla na základě usnesení Národního shromáždění ze dne 12. srpna 1921 schválena ratifikační listinou ze dne 30. listopadu 1921, která byla podepsána presidentem republiky československé a ministrem zahraničních věcí.

Dne 12. září 1922 byl sepsán v Praze protokol o výměně ratifikačních listin, čímž smlouva nabyla mezinárodní působnosti.

Národní shromáždění usneslo se zároveň, že se ukládá ministru věcí zahraničních, aby v dohodě se všemi zúčastněnými ministry učinil další opatření, jichž je potřeba ku provedení této smlouvy.

T. G. Masaryk v. r.
Dr. **Beneš** v. r.

309.

Vyhláška předsedy státního pozemkového úřadu ze dne 25. října 1922

o zřízení obvodové úřadovny státního pozemkového úřadu ve Zvoleni.

§ 1.

Na základě zákona ze dne 11. června 1919, č. 330 Sb. z. a n., a nařízení vlády ze dne 6. července 1920, č. 451 Sb. z. a n., vyhlašuje se zřízení obvodové úřadovny státního pozemkového úřadu ve Zvoleni.

§ 2.

Působnost obvodové úřadovny ve Zvoleni vztahuje se na dosavadní obvody žup gemersko-malohontské, hontianské, novohradské, tekovské, turčanské a zvoleňské.

§ 3.

Obvodová úřadovna ve Zvoleni počne působiti dnem 1. listopadu 1922.

Dnem počátku působnosti obvodové úřadovny ve Zvoleni mění se dosavadní obvod působnosti obvodové úřadovny v Trenčanských Teplicích a vylučují se z obvodu její působnosti župy jmenované v § 2 této vyhlášky.

§ 4.

Obor působnosti obvodové úřadovny ve Zvoleni řídí se nařízením vlády ze dne 23. června 1921, č. 225 Sb. z. a n.

Předseda státního pozemkového úřadu:
Dr. **Viškovský** v. r.

Státní tiskárna v Praze.